

handlingen af virksomhederne på dette område fjernes.

Nr. 9

Bestemmelser om brug af, tilsyn og kontrol med tilsætningsstoffer m.m. i levnedsmidler er fastsat i medfør af levnedsmiddeloven. Kontrollkompetencen er tillagt kommunalbestyrelsen (levnedsmiddelkontrollenheden).

Dette gælder også for levnedsmidler, som fremstilles på virksomheder, som er autoriseret eller godkendt efter Landbrugs- og Fiskeriministeriets produktlove. Af praktiske grunde er det aftalt, at de produktlovmyndigheder, der almindeligvis fører tilsyn på produktlovsvirksomheder, skal varetage kontrollen med, hvilke tilsætningsstoffer der anvendes, og om de anvendes i de rette mængder.

Såfremt produktlovmyndigheden finder, at disse regler ikke overholdes, skal der rettes henvendelse til levnedsmiddelkontrollenheden med henblik på at aftale, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes. Det er således kommunalbestyrelsen (levnedsmiddelkontrollenheden), der træffer afgørelser i sager vedrørende tilsætningsstoffer, herunder afgiver de nødvendige påbud eller forbud, foretager laboratorieanalyser m.v.

Sundhedsministeriets nuværende hjemmel til at fastsætte regler for virksomhedernes betaling af et gebyr omfatter imidlertid kun virksomheder, som er autoriseret, godkendt eller registreret efter levnedsmiddeloven.

Formålet med ændringen er at give sundhedsministeren hjemmel til at opkræve et gebyr for levnedsmiddelkontrollenhedernes sagsbehandling, analyser m.v. for kontrollen med tilsætningsstoffer m.m. på levnedsmiddelvirksomheder, som ikke er autoriseret, godkendt eller registreret efter levnedsmiddeloven. Den praktiske kontrol udøves fortsat i overensstemmelse med principperne i samvirkecirkulæret af februar 1983.

Herved sker der en ligestilling af virksomheder autoriseret efter levnedsmiddeloven og efter Landbrugs- og Fiskeriministeriets produktlove.

Nr. 10

Der er i de senere år opstået et behov for at anvende hurtigmetoder (det vil sige metoder til at

analysere levnedsmidler for bakterieforekomst) til brug for den offentlige levnedsmiddelkontrol. En del virksomheder har allerede udviklet sådanne metoder og ønsker derfor metoden foreskrevet til brug for den offentlige levnedsmiddelkontrol i henhold til § 55, stk. 2. Levnedsmiddelstyrelsen kan allerede nu vurdere, hvorvidt disse hurtigmetoder er anvendelige til formålet og dermed kan optages i reglerne for mikrobiologiske undersøgelser af levnedsmidler (Levnedsmiddelstyrelsens cirkulære nr. 159 af 22. august 1994). Formålet med den nye bestemmelse er at skabe hjemmel til at opkræve et gebyr til dækning af omkostningerne ved godkendelsen. Derved bringes reglerne i overensstemmelse med Landbrugs- og Fiskeriministeriets gebyrregler på området, og en ulige behandling af virksomhederne på de to områder undgås.

Nr. 11

I medfør af lov nr. 394 af 13. juni 1990 om erhvervsfremme, jf. lovbekendtgørelse nr. 84 af 22. februar 1993 er der alene hjemmel til, at der kan fastsættes regler om akkreditering af virksomheder, laboratorier og andre organisationer til teknisk prøvning, inspektion og certificering. Meddelelse af godkendelse for overholdelse af principper for god hygiejnepraksis, senest specificeret i bilag 2 til OECD-rådets beslutning af 12. maj 1981 om gensidig godkendelse af data med henblik på vurdering af kemiske produkter (GLP-principperne) kræver derfor særlig lovhjemmel.

Det er en nødvendig forudsætning for, at Levnedsmiddelstyrelsens undersøgelser og analyser fortsat kan have international accept, at styrelsen kan dokumentere, at man lever op til moderne kvalitetskrav. I denne henseende er det nødvendigt, at styrelsen har mulighed for at være underlagt godkendelsessystemer, som f.eks. godkendelsen for overholdelse af GLP-principperne.

Den foreslåede bestemmelse skaber lovgrundlaget for, at styrelsens laboratorier kan meddeles en sådan godkendelse. Godkendelse foretages af DANAK, som er den sædvanlige akkrediterings- og godkendelsesmyndighed.